

for ville nødvendiggøre en gennemgang af pagten, til hvilket spørgsmål Sovjetunionens holdning var velkendt. Det måtte være op til domstolen selv at overvinde de vanskeligheder, den selv havde skabt bl. a. ved sin afgørelse i Sydvestafrika-sagen.

Generalkomiteen godkendte punktets optagelse på dagsordenen med 14 stemmer for og ingen imod, medens 7 lande afstod.

104. Genoprettelse af Folkerepublikken Kinas lovmæssige rettigheder i FN.

Den kinesiske repræsentant fremhævede i lighed med tidligere år, at titlen på dagsordenspunktet og indholdet af det ledsagende memorandum var bevidst vildledende og præjudicerende. Han beklagede, at den indværende jubilæumssamling skulle belastes med et spørgsmål, som var blevet udtømmende debatteret på tidligere samlinger.

Punktets optagelse på dagsordenen vedtoges med 13 stemmer for og 1 imod, medens 7 lande afstod.

105, 106 og 107. Korea-spørgsmålet.

På den foreløbige dagsorden var opført tre punkter vedrørende Korea: punkt 105: „Tilbagetrækning af amerikanske og alle andre fremmede besættelsesstyrker i Sydkorea under FNs flag“, punkt 106: „Opløsning af FNs kommission for Koreas genforening og genopbygning (UNCURK)“ og punkt 107: „Beretning fra UNCURK“.

USA stillede forslag om, at de tre punkter i overensstemmelse med tidligere praksis blev behandlet under eet punkt benævnt „Korea-spørgsmålet“ med ovennævnte tre punkter som underpunkter.

Sovjetunionen, støttet af Rumænien, Ukraine og Irak, fremførte den traditionelle modstand mod punkt 107's optagelse på dagsordenen og modsatte sig, at punkterne sammelagdes til et enkelt punkt. Punkt 105 berørte det centrale i hele Korea-problemet og kunne bidrage til skabelse af fred og sikkerhed i Korea og i hele det fjernøstlige område. Punkt 105 og 106 burde derfor behandles separat og forud for punkt 107, der var foreslået optaget alene for at tilsløre de virkelige problemer og hindre en tilfredsstillende løsning heraf.

Storbritannien og Canada ville ikke modsætte sig optagelsen af punkt 105 og 106, eftersom nogle delegationer tillagde disse betydning, men måtte tage afstand fra de underliggende motiver og punkternes formulering. Det var logisk og i overensstemmelse med tidligere praksis at behandle de tre punkter under eet.

Komiteen godkendte uden afstemning at optage punkterne 105 og 106 på dagsordenen og med 16 stemmer for og 5 imod, medens 3 lande afstod, at optage punkt 107.

Endvidere besluttedes det med 10 stemmer for og 5 imod, medens 9 lande afstod, at behandle de tre punkter under eet samlet dagsordenspunkt.

I modsætning til hvad der var tilfældet på 23. og 24. samling, hvor Sovjetunionen efter afstemningerne stillede formelt forslag om, at generalkomiteen i sin beretning skulle udtale, at den anså det for hensigtsmæssigt, at 1. udvalg i god tid, og før debatten om Korea-spørgsmålet indledtes, undersøgte spørgsmålet om udstedelse af samtidige betingelsesløse indbydelser til Nord- og Sydkorea til at sende repræsentanter til at deltage i debatten, indskrænkede Sovjetunionen sig i generalkomiteen under nærværende samling til i sit indlæg i debatten at nævne, at Nordkoreas repræsentanter burde inviteres til at deltage i behandlingen af spørgsmålet uden nogen form for diskrimination.

108. Spørgsmålet om søterritoriets bredde og beslægtede spørgsmål.

Generalkomiteen besluttede at behandle ovennævnte punkts optagelse på dagsordenen sammen med spørgsmålet om optagelse af den foreløbige dagsordens punkt 26, der havde følgende ordlyd:

„Spørgsmålet om udnyttelse udelukkende til fredelige formål af havbunden og undergrunden under denne udenfor nuværende territorialgrænser og om anvendelse af derværende forekomster i menneskehedens interesse:

- (a) Beretning fra udvalget vedrørende den fredelige udnyttelse af havbunden udenfor territorialgrænserne;
- (b) Havforurening og andre farlige og skadelige virkninger som måtte opstå i forbin-